

(uten bilder)

Lindiwe Matshikiza Lindiwe Matshikiza
Meghan Judge Meghan Judge
Espen Stranger-Johannessen Espen Stranger-Johannessen
bokmål / nynorsk bokmål / nynorsk
nivå 3 nivå 3

Eselbarnet

Eselbarnet

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Eselbarnet / Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustret av: Meghan Judge

Oversatt av: Espen Stranger-Johannessen (nb),

Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

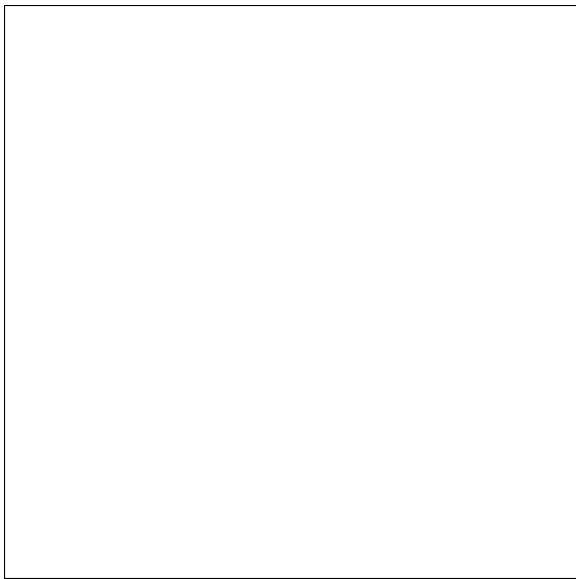
Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

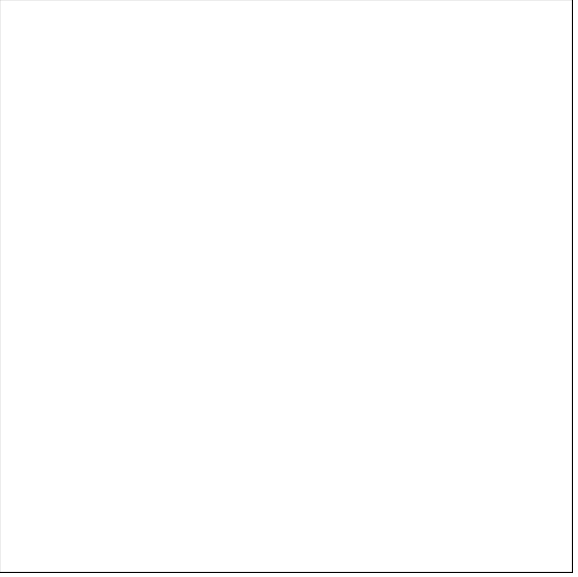
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

...

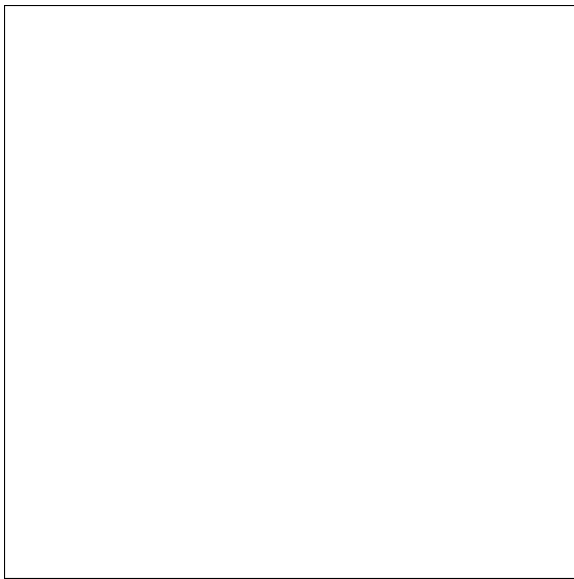
Det var ei lita jente som først såg den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Etter hvert som skikkelsen kom nærmere, så hun at det var en høygravid kvinne.

...

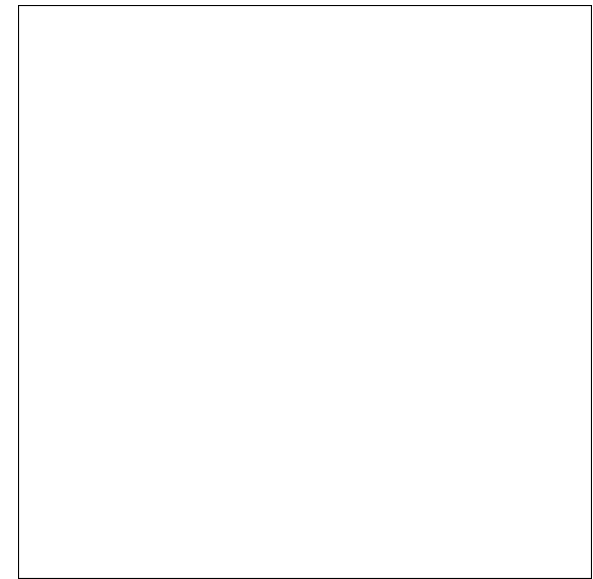
Etter kvart som skikkelsen kom nærare, såg ho at det var ei høggravid kvinne.

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen.
"Vi må beholde henne her hos oss", bestemte de som
var med den lille jenta. "Vi skal beskytte henne og barnet
hennes."

...

Sjenert, men modig gjekk den vesle jenta nærare kvinna.
"Vi må halda på henne her hos oss", bestemte dei som
var med den vesle jenta. "Vi skal verna henne og barnet
hennar."

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og
funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men
sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt
dem.

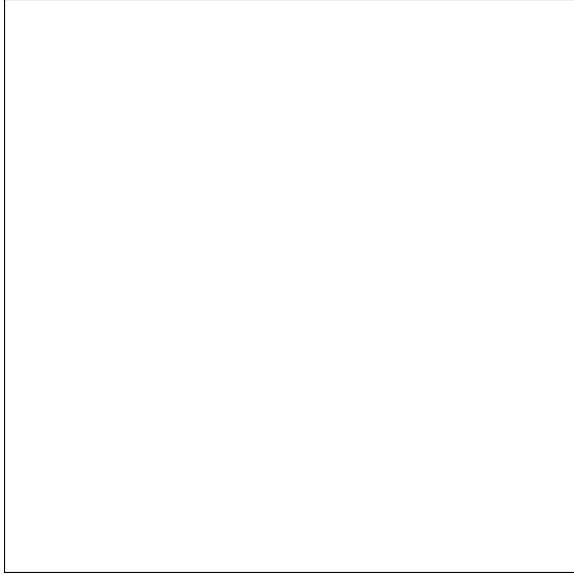
...

Eselbarnet og mor hans har utvikla seg i fellesskap og
funne mange måtar å leva side ved side. Sakte men
sikkert har andre familiar byrja å slå seg ned rundt dei.

Esel fant moren sin som var aleine, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemde dei kvarandre veldig hardt.

...

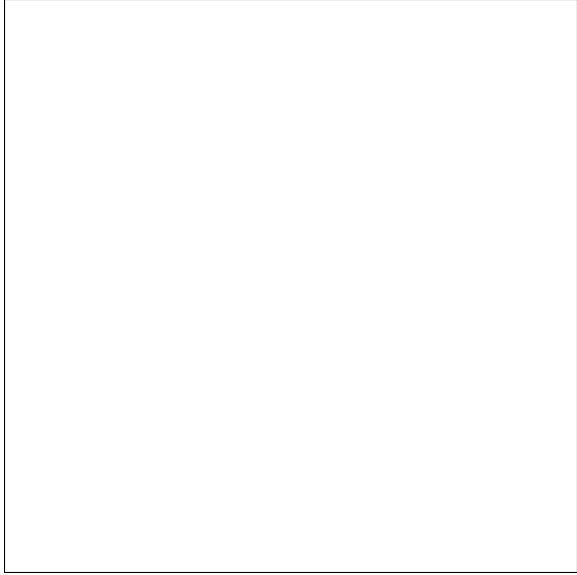
Esel fant moren sin som var aleine, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de hverandre veldig hardt.

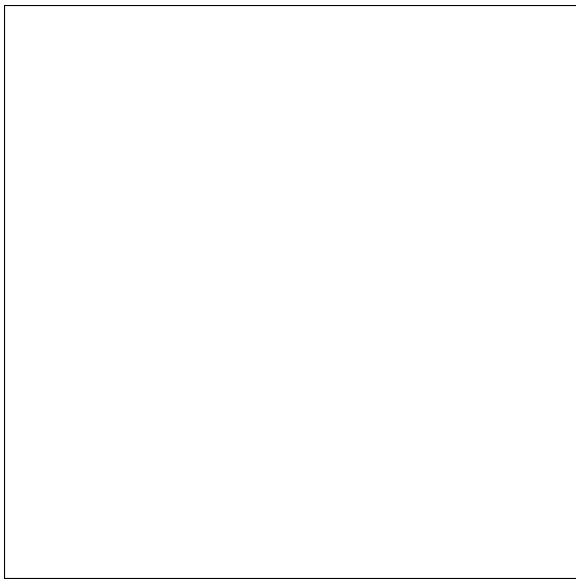

Barnet var snart på veg. "Trykki!" "Hent pleddi!" "Vatni!" "Tryyykkki!"

...

Barnet var snart på vei. "Trykki!" "Hent pleddi!" "Vanni!" "Tryyykkki!"

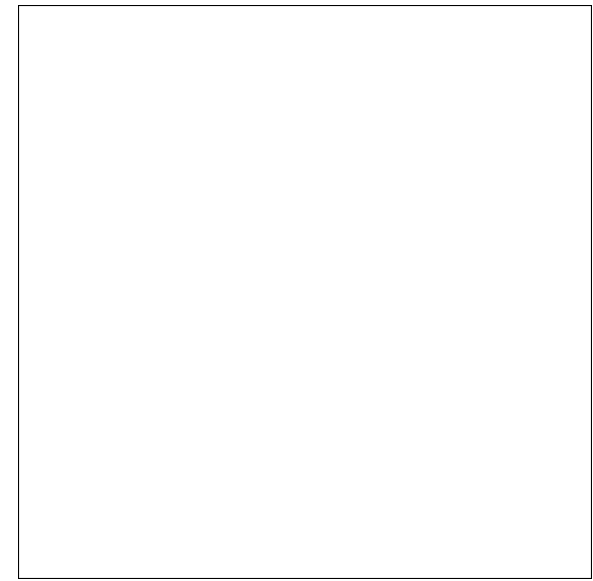

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. "Et esel?"

...

Men då dei fekk sjå babyen, veik alle tilbake i sjokk. "Eit esel?"

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

...

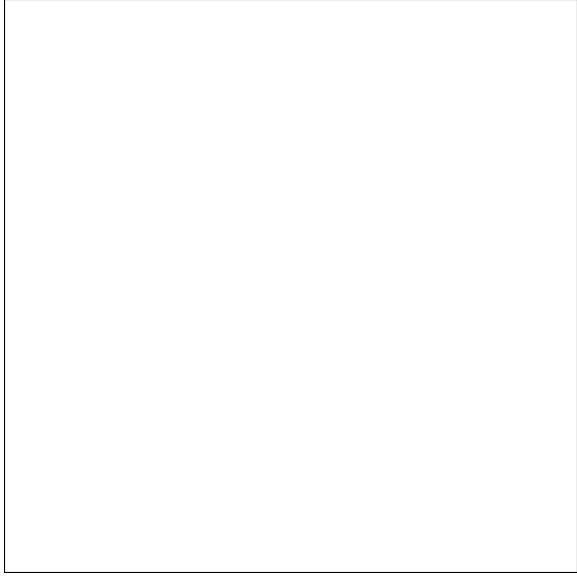
Esel visste endeleg kva han skulle gjera.

Alle sammen begynte å krangle. "Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre", sa noen. "Men de kommer til å bringe ulykke!" sa andre.

...

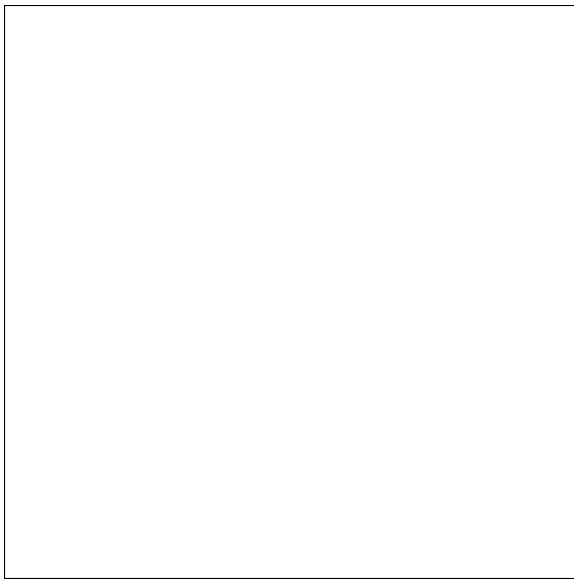
Alle saman byrja å krangla. "Vi sa vi skulle verna mor og barn, og det skal vi gjera", sa nokon. "Men dei kjem til å bringa ulykke!" sa andre.

... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

...

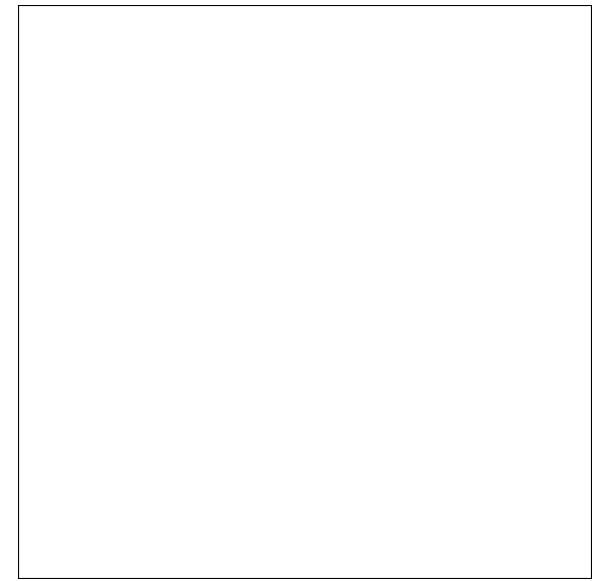
... hadde skyene forsvunne, liksom venen hans, den gamle mannen.

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

...

Og slik var det at kvinna vart åleine igjen. Ho lurte på kva ho skulle gjera med dette rare barnet. Ho lurte på kva ho skulle gjera med seg sjølv.

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

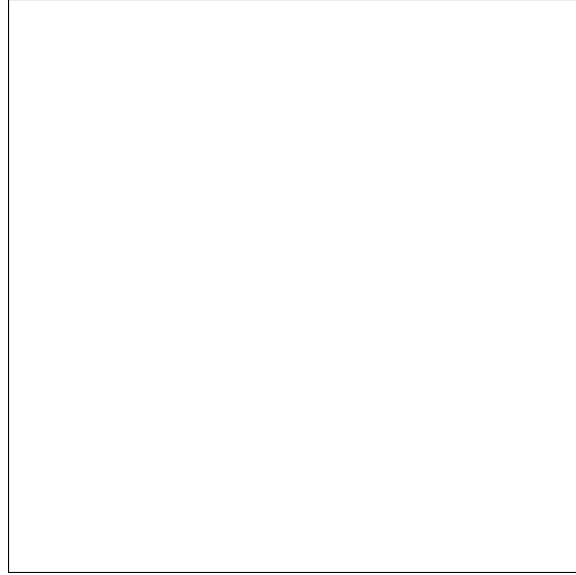
...

Høgt oppe blant skyene sovna dei. Esel drøymde at mor hans var sjuk og ropte på han. Og då han vakna ...

Ein morgen bad den gamle mannen Esel om å bera han opp til toppen av eit fjell.

...

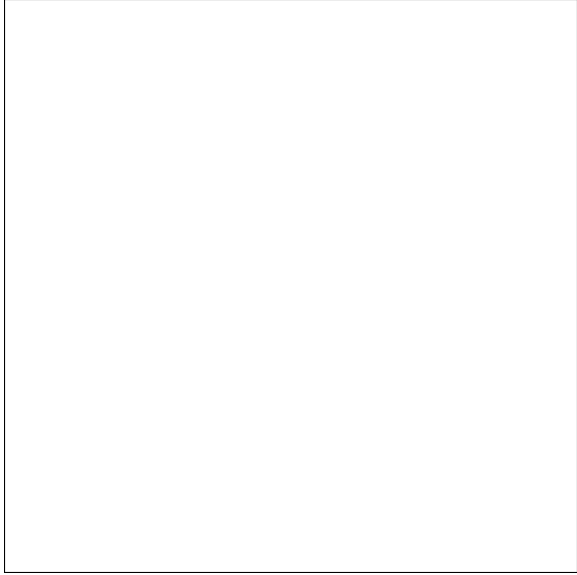
En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham opp til toppen av et fjell.

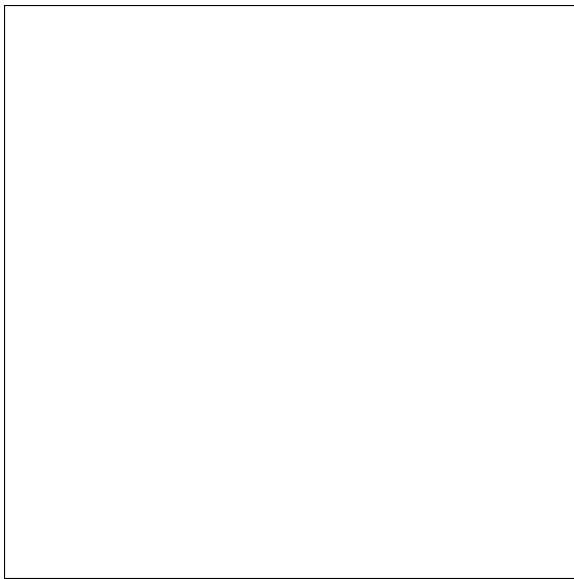

Men til slutt godtok ho at han var barnet hennar og at ho var mor hans.

...

Men til slutt godtok hun at han var hennes barn og at hun var moren hans.

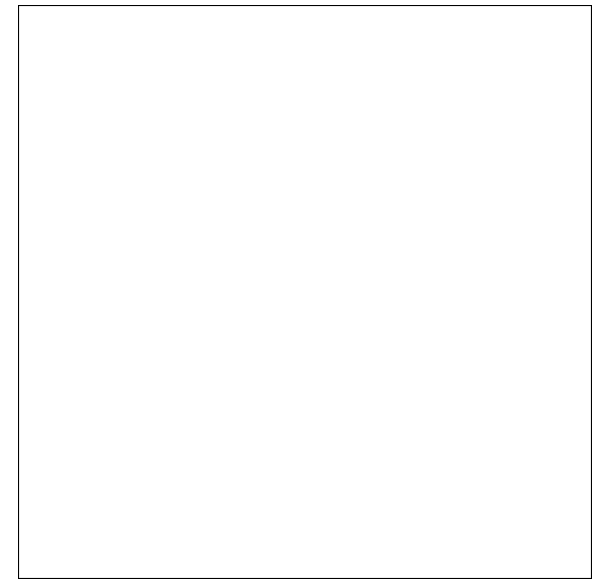

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

...

Viss berre barnet hadde halde på den vesle storleiken, hadde alt kanskje vore annleis. Men eselbarnet voks og voks heilt til han ikkje lenger fekk plass på ryggen til mora. Og uansett kor hardt han freista, klarte han ikkje å oppføra seg som eit menneske. Mor hans var ofte sliten og frustrert. Nokre gongar sette ho han til å gjera arbeid som var meint for dyr.

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

...

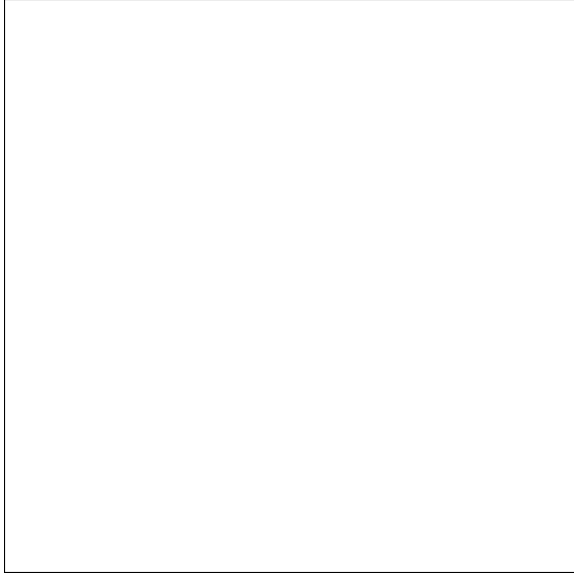
Esel drog for å bu med den gamle mannen, som lærte han mange ulike måtar å overleva på. Esel lytta og lærte, og det gjorde den gamle mannen òg. Dei hjelpte kvarandre og dei lo saman.

Esél ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikkje gjø
ditt og han kunne ikkje gjøre dat. Han kunne ikkje være
på en måte og han kunne ikkje være på en annen måte.
Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren
sin.

...

Esél vart fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikkje gjø
ditt og han kunne ikkje gjøre dat. Han kunne ikkje være
på ein måte og han kunne ikkje være på ein annan måte.
Han vart så sint at han ein dag sparka ned huset til mor
si.

Esél våknet opp til en merkelig gammel mann som
stirret ned på ham. Han så inn i den gamle manns
øyne og begynte å kjenne et snev av håp.

...

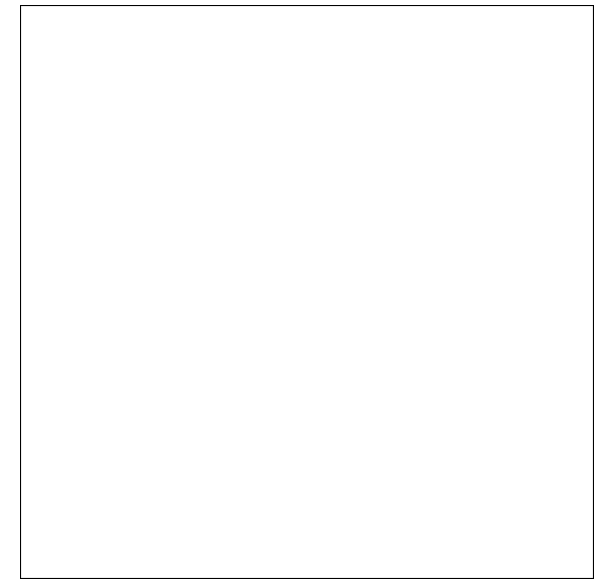
Esél vakna opp til ein merkelig gammel mann som stira
ned på han. Han såg inn i auga til den gamle mannen og
byrja å kjenna ein snev av håp.

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

...

Esel skamma seg. Han byrja å springa vekk så fort han kunne.

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", hvisket han inn i mørket. "Hi ha?" lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.

...

Når han hadde slutta å springa, var det vorte kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", kviskra han inn i mørket. "Hi ha?" lydte ekkoet. Han var åleine. Han krøkte seg saman til ein liten ball og fall i ein djup og forstyrra søvn.